

“मीठे बच्चे- मायाजित बन्नका लागि गफलत गर्न छोड, दुःख दिनु र दुःख लिनु- यो धेरै ठूलो गफलत हो, जो तिमी बच्चाहरूले गर्नु हुँदैन ।”

प्रश्न:- बाबाको हामी सबै बच्चाहरूप्रति कुनचाहिँ एउटा आशा छ ?

उत्तर:- बाबाको आशा छ- मेरा सबै बच्चाहरू म समान सदा पवित्र बनून् । बाबा सदा गोरो हुनुहुन्छ, उहाँ आउनुभएको छ बच्चाहरूलाई कालोबाट गोरो बनाउन । मायाले कालो बनाउँछ, बाबाले गोरो बनाउनुहुन्छ । लक्ष्मी-नारायण गोरा छन्, त्यसैले काला पतित मनुष्य गएर उनीहरूको महिमा गाउँछन्, आफूलाई नीच सम्झन्छन् । बाबाको श्रीमत अहिले मिल्छ- प्यारा बच्चाहरू, अब गोरो सतोप्रधान बन्ने पुरुषार्थ गर ।

ओम् शान्ति । बाबा के गरिरहनुभएको छ र बच्चाहरू के गरिरहेका छन् ? बाबा पनि जान्नुहुन्छ र बच्चाहरूले पनि जान्दछन्- आत्मा जो तमोप्रधान बनेको छ, त्यसलाई सतोप्रधान बनाउनु छ । त्यसलाई सत्ययुगी (गोल्डन एजेड) भनिन्छ । बाबाले आत्माहरूलाई देख्नुहुन्छ । आत्मालाई नै विचार चल्छ, मेरो आत्मा कालो बनेको छ । आत्माको कारण फेरि शरीर पनि कालो बनेको छ । लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा जान्छन्, पहिले त अलिकति पनि ज्ञान थिएन । उनीहरू त सर्वगुण सम्पन्न, गोरा छन्, हामी त काला भूत हौं भनेर हेर्दथ्यौं । ज्ञान थिएन । अहिले त लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा गयो भने सम्झन्छौं, हामी त पहिले यस्तै सर्वगुण सम्पन्न थियौं, अहिले काला पतित बनेका छौं । उनीहरूका अगाडि भन्छन्, हामी विकारी पापी हौं । विवाह गर्दा पहिले लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा लिएर जान्छन् । दुवै पहिले निर्विकारी हुन्छन् फेरि विकारी बन्छन् । त्यसैले निर्विकारी देवताहरूका अगाडि गएर आफूलाई विकारी पतित हौं भन्छन् । विवाहभन्दा पहिले यस्तो भन्दैनन् । विकारमा गएपछि मन्दिरमा गएर उनीहरूको महिमा गर्छन् । आजकल त लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा, शिवको मन्दिरमा विवाहहरू हुन्छन् । पतित बन्नका लागि कंगन बाँध्दछन् । अहिले तिमीहरू गोरो बन्नका लागि कंगन बाँध्दछौ । यसैले गोरो बनाउनेवाला शिवबाबालाई याद गर्छौ । जान्दछौ- यस रथको भृकुटीको बीचमा शिवबाबा हुनुहुन्छ, उहाँ सदा पवित्र हुनुहुन्छ । उहाँको यही आशा छ- बच्चाहरू पनि गोरा बनून् । म एकलाई याद गरेर पवित्र बनून् । आत्माले याद गर्नु छ । बाबा पनि बच्चाहरूलाई देखेर हर्षित हुनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरू पनि बाबालाई देखेर सम्झन्छौ, पवित्र बनौं । त्यसपछि हामी लक्ष्मी-नारायणजस्तै बन्नेछौं । यो लक्ष्मिलाई बच्चाहरूले धेरै खबरदारीका साथ याद राख्नुपर्छ । यस्तो होइन, बाबाको पासमा आयौं । फेरि वहाँ गएपछि आफ्नै धन्धा आदिमा व्यस्त हुनेछौ । त्यसैले यहाँ सम्मुखमा बाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । भृकुटीको बीचमा आत्मा रहन्छ । अकाल आत्माको यो तख्त हो, जुन आत्मा मेरा बच्चा हुन् उनीहरू यस तख्तमा बसेका छन् । स्वयं आत्मा तमोप्रधान छ यसैले तख्त पनि तमोप्रधान छ । यी राम्रोसँग बुझ्नुपर्ने कुरा हुन् । यस्ता लक्ष्मी-नारायण बन्नु कुनै साधारण कुरा होइन । अहिले तिमी सम्झन्छौ, हामी यिनीहरू जस्तै बनिरहेका छौं । आत्मा पवित्र बनेर नै जानेछ । फेरि देवी-देवता कहलाउनेछौ । हामी यस्तो स्वर्गको मालिक बन्दछौं । तर माया यस्तो छ जसले भुलाइहाल्छ । कतिले यहाँ सुन्छन् बाहिर गएर भुलिहाल्छन्, त्यसैले बाबा राम्रोसँग पक्का गराउनुहुन्छ- आफूलाई हेर्नु छ- जति यी देवताहरूमा गुण छन् ती सबै मैले श्रीमतमा चलेर धारण गरेको छु ? चित्र पनि सामुन्नेमा छन् । तिमी जान्दछौ- हामीलाई यस्तो बन्नु छ । बाबाले नै बनाउनुहुन्छ । अरू कसैले मनुष्यबाट देवता बनाउन सक्दैन । एक बाबा नै बनाउनेवाला हुनुहुन्छ । गायन पनि छ- मनुष्यबाट देवता... । तिमीहरूमा पनि नम्बरवार जान्दछन् । यो कुरा भक्तहरूले जान्दैनन् । जबसम्म भगवान्को श्रीमत लिदैनन्, केही पनि बुझ्दैनन् । तिमी बच्चाहरूले श्रीमत लिइरहेका छौ । यो राम्रोसँग बुझिमा राख- हामी शिवबाबाको मतमा बाबालाई याद गर्दै-गर्दै यस्तो बनिरहेका छौं । यादद्वारा नै पाप भस्म हुनेछ, अरू कुनै उपाय छैन ।

लक्ष्मी-नारायण त गोरा छन् नि । मन्दिरमा फेरि काला बनाएर राखेका छन् । रघुनाथ मन्दिरमा रामलाई कालो बनाएका छन्, किन ? कसैलाई थाहा छैन । कुरा कति सानो छ । राम त हुन् त्रेताका । थोरै

फरक हुन्छ, दुई कला कम भयो नि । बाबा सम्भाउनुहुन्छ यिनी सतोप्रधान सुन्दर थिए । प्रजा पनि सतोप्रधान बन्दछन् तर सजाय खाएर बन्छन् । जति धेरै सजाय त्यति पद पनि कम हुन्छ । मेहनत गरेनौ भने पाप काटिदैन । पद कम हुन्छ । बाबा त स्पष्ट गरेर सम्भाउनुहुन्छ । तिमी यहाँ बसेका छौ— गोरो बन्नका लागि । तर माया बडो दुस्मन छ, जसले कालो बनाएको हो । हेर्छ अब गोरो बनाउनेवाला आउनुभएको छ, त्यसैले मायाले सामना गर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यो त ड्रामा अनुसार उसले पनि आधाकल्प पार्ट बजाउनु छ । मायाले घरी-घरी मुख मोडेर अर्कोतिर लिएर जान्छ । लेख्दछन्— बाबा, हामीलाई मायाले धेरै हैरान गर्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यही युद्ध हो । तिमी गोरोबाट कालो फेरि कालोबाट गोरो बन्दछौ, यो खेल हो । सम्भाउन पनि उनीहरूलाई सम्भाउनुहुन्छ जसले ८४ जन्म लिएका छन् । उहाँका पाउ भारतमा नै पर्छ । यस्तो पनि होइन, भारतमा सबै ८४ जन्म लिनेवाला छन् ।

अहिले तिमी बच्चाहरूको यो समय धेरै महत्त्वपूर्ण छ । पूरा पुरुषार्थ गर्नुपर्छ, हामीलाई यस्तो बन्नु छ । अवश्य बाबाले भन्नुभएको छ— केवल मलाई याद गर र दैवीगुण पनि धारणा गर्नु छ । कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, अब यस्तो भुल नगर । बुद्धियोग एक बाबासँग लगाऊ । तिमीहरूले प्रतिज्ञा गरेका थियौ— म हजुरमा समर्पण हुनेछु । जन्म-जन्मान्तर प्रतिज्ञा गर्दै आयौ— बाबा, हजुर आउनुभयो भने म हजुरको मतमा नै चल्नेछु, पावन बनेर देवता बन्नेछु । यदि युगलले तिमीहरूको साथ दिदैनन् भने तिमी आफ्नो पुरुषार्थ गर । युगल साथी बन्दैनन् भने जोडी बन्दैन । जसले जति याद गरेको हुनेछ, दैवीगुण धारण गरेको हुनेछ, उनीहरूको नै जोडी बन्नेछ । जसरी हेर ब्रह्मा-सरस्वतीले राम्रो पुरुषार्थ गरेका छन् त्यसैले जोडी बन्नेछन् । यिनीहरूले धेरै राम्ररी सेवा गर्छन्, यादमा रहन्छन्, यो पनि गुण हो नि । गोपहरूमा पनि राम्रा-राम्रा धेरै बच्चाहरू छन् । कसैले आफैं बुझ्दछन्, मायाको आकर्षण हुन्छ । यो जंजीर टुट्दैन । घरी-घरी नाम रूपमा फँसाइदिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— नाम-रूपमा नफँस । मसँग नै फँस न । जसरी तिमीहरू निराकार हो, म पनि निराकार हुँ । तिमीलाई आफूसमान बनाउँछु । शिक्षकले आफूसमान बनाउँछन् नि । सर्जनले सर्जन बनाउँछन् । उहाँ त बेहदको बाबा हुनुहुन्छ, उहाँको नाम प्रसिद्ध छ । बोलाउँछन् पनि, हे पतित-पावन आउनुहोस् । आत्माले बोलाउँछ, शरीरद्वारा— बाबा, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । तिमी जान्दछौ— हामीलाई पावन कसरी बनाइरहनुभएको छ । जसरी हीरामा पनि कुनैमा कालो दाग हुन्छ । अहिले आत्मामा मिश्रधातु (अलइ) परेको छ । त्यसलाई निकालेर सच्चा सुन बन्छन् । आत्मालाई धेरै पवित्र बन्नु छ । तिमीहरूको लक्ष्य स्पष्ट छ । अरू सत्सङ्गमा यस्तो कहिल्यै भनिदैन ।

बाबा सम्भाउनुहुन्छ— तिमीहरूको उद्देश्य यस्तो बन्ने हो । यो पनि जान्दछौ— ड्रामा अनुसार हामी आधाकल्प रावणको सङ्गतमा विकारी बनेका छौ । अब यस्तो बन्नु छ । तिमीहरूको पासमा ब्याज पनि छ । यसमा सम्भाउन धेरै सजिलो हुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ त्रिमूर्ति । ब्रह्माद्वारा स्थापना तर ब्रह्माले त गर्दैनन् । उनी त पतितबाट पावन बन्छन् । यी पतितहरू नै फेरि पावन बन्छन्, मनुष्यहरूलाई यो थाहा छैन । अहिले तिमी बच्चाहरू सम्भन्धौ— पढाइको लक्ष्य उच्च छ । बाबा आउनुहुन्छ पढाउनको लागि । ज्ञान छ नै बाबामा, उहाँले कोहीबाट पढेको होइन । ड्रामाको योजना अनुसार उहाँमा ज्ञान छ । यस्तो भनिदैन— उहाँमा ज्ञान कहाँबाट आयो ? भनिदैन, उहाँ हुनुहुन्छ नै ज्ञानको सागर । उहाँले नै तिमीलाई पतितबाट पावन बनाउनुहुन्छ । मनुष्य त पावन बन्नका लागि गंगा आदिमा स्नान गरिरहन्छन् । समुद्रमा पनि स्नान गर्छन् । फेरि पूजा पनि गर्छन्, सागरलाई देवता सम्भन्ध्छन् । वास्तवमा नदीहरू जो बग्दछन् ती त छँदै छन् । कहिल्यै पनि विनाश हुँदैनन् । बाँकी पहिले यिनीहरू व्यवस्थित रहन्थे । बाढी आदिको नामै थिएन । कहिल्यै मनुष्य डुब्दैनथे । वहाँ त मनुष्य नै थोरै थिए, फेरि वृद्धि भइरहन्छन् । कलियुग अन्त्यसम्ममा कति मनुष्य हुन्छन् । वहाँ त आयु पनि धेरै लामो रहन्छ । कति थोरै मनुष्य हुन्छन् । फेरि २५०० वर्षमा कति वृद्धि हुन्छ । वृक्षको कति विस्तार हुन्छ । पहिले-पहिले भारतवर्षमा केवल हाम्रो मात्र राज्य थियो । तिमीहरू यस्तो भन्छौ । तिमीहरूमध्ये पनि कसैलाई याद रहन्छ, हामी आफ्नो राज्य स्थापना गरिरहेका छौ । हामी रूहानी योद्धा योगबलवाला हौ । यो पनि

भुल्दछन् । हामी मायासँग लडाईं गर्नेवाला हौं । अहिले यो राजधानी स्थापना भइरहेको छ । जति बाबालाई याद गर्नेछौ त्यति विजयी बन्नेछौ । लक्ष्य छ नै यस्तो बन्ने । उहाँद्वारा (ब्रह्माद्वारा) बाबा हामीलाई यस्तो देवता बनाउनुहुन्छ । त्यसैले फेरि के गर्नुपर्छ ? बाबालाई याद गर्नुपर्छ । यी त भए दलाल । गायन पनि छ जब सद्गुरु दलालका रूपमा मिल्नुभयो । बाबाले यो शरीर लिनुहुन्छ । त्यसैले यी बीचमा दलाल भए नि । फेरि तिमीहरूको योग शिवबाबासँग राख्न लगाउँछन्, बाँकी सगाई आदिको नाम नलेऊ । शिवबाबा यिनीद्वारा (ब्रह्माद्वारा) हाम्रो आत्मालाई पवित्र बनाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— हे बच्चाहरू, म बाबालाई यादगर । तिमीहरू यसो भन्दैनौ म बाबालाई याद गर । तिमी बाबाको ज्ञान सुनाउँछौ, बाबा यसो भन्नुहुन्छ । यो पनि बाबाले राम्ररी सम्झाउनुहुन्छ । पछि गएर धेरैलाई साक्षात्कार हुनेछ फेरि भित्र दिलमा खाइरहन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ, अब समय धेरै कम रहेको छ । यी आँखाद्वारा तिमीहरू विनाश देख्नेछौ । जब रिहर्सल (पूर्व तयारी) हुनेछ त्यतिखेर तिमीले जान्नेछौ यसरी विनाश हुनेछ । यी आँखाद्वारा पनि धेरै देख्नेछौ । धेरैलाई वैकुण्ठको पनि साक्षात्कार हुनेछ । यो सबै छिटो-छिटो भइरहन्छ । ज्ञानमार्गमा सबै हुन्छ वास्तविकता, भक्तिमार्गमा नक्कल । केवल साक्षात्कार गरे, बन्न कहाँ बने र । तिमी त बन्दछौ । जो साक्षात्कार गरेका छौ फेरि यी आँखाले देख्नेछौ । विनाश देख्नु कुनै सामान्य कुरा (सानीमाँको घर) होइन, कुरै नसोध । एक अर्कामा मारामार गर्छन् । दुई हातले ताली बज्छ नि । दुई भाइलाई अलग गरिदिन्छन्, बसेर आपसमा लडाईं गर । यो पनि ड्रामा बनेको छ । यस रहस्यलाई उनीहरूले बुझ्दैनन् । दुईलाई अलग गर्नु भने लडाईं गरिरहन्छन् । त्यसैले उनीहरूको बारूद बिकिरहन्छ । कमाइ त भयो नि । तर अन्त्यमा यसबाट काम हुँदैन । घरमा बसी-बसी बम फ्याँक्यो समाप्त । त्यसमा न मनुष्यको, न हतियारको आवश्यकता हुन्छ । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, स्थापना त अवश्य हुनु छ । जति जसले पुरुषार्थ गर्छ त्यति उच्च पद पाउँछ । सम्झाउन त धेरै सम्झाउनुहुन्छ, भगवान् भन्नुहुन्छ यो काम विकार नचलाऊ । कामलाई जित्यौ भने जगतजित बन्नेछौ । आखिरमा कसैलाई तीर अवश्य लाग्नेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । *रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यो समय अति महत्त्वपूर्ण छ, यसमा नै पुरुषार्थ गरेर बाबामा पूरा अर्पण हुनु छ । दैवी गुण धारण गर्नु छ । कुनै प्रकारको गफलत गर्नु छैन । एक बाबाको मतमा चलनु छ ।
- २) लक्ष्यलाई सामुन्नेमा राखेर धेरै खबरदारीसँग चलनु छ । आत्मालाई सतोप्रधान पवित्र बनाउने मेहनत गर्नु छ । भित्र जति पनि दाग छन्, तिनलाई जाँचेर निकाल्नु छ ।

वरदानः— सोचेर, बुझेर हर कर्म गर्नेवाला पश्चात्तापबाट मुक्त ज्ञानी आत्मा भव !

दुनियाँमा पनि भन्ने गर्छन्— पहिले सोच अनि गर । जसले सोचेर गर्दैन, गरेर पछि सोच्दछ भने पश्चात्तापको रूप हुन जान्छ । पछि सोच्नु, यो पश्चात्तापको रूप हो र पहिले सोच्नु, यो ज्ञानी आत्माको गुण हो । द्वापर-कलियुगमा त अनेक प्रकारका पश्चात्ताप नै गरिरह्यौ तर अब संगममा यस्तो सोचेर बुझेर संकल्प वा कर्म गर जसकारण कहिल्यै मनमा पनि, एक सेकेण्ड पनि पश्चात्ताप नहोस्, तब भनिनेछ ज्ञानी आत्मा ।

स्लोगनः— दयावान् बनेर सबै गुण र शक्तिहरूको दान दिनेवाला नै मास्टर दाता हो ।